

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvezčer, izimbi nedeje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četr leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četr leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četr leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne pošiljalne naročnine se ne ozira. — Za oznalila se plačuje od petrostopone peti vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Knaflovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravništvo pa v pritličju. —

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznalila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Značilen pojav.

Delegacija je dovolila zahtevanih 400 milijonov krov za vojaške namene. Spoštovani delegati so kar temvali, kdo da se pokaze bolj patriotičnega, in da obvlada dotično posojilo, četudi ji ga državni zbor ne dovoli, o tem ni nobenega dvoma.

Z ozirom na ta dogodek je »Pol« priobčila članek, v katerem dokazuje, da je s tem zdrobljena in premagana vsaka obstrukcija v državnem zboru.

Podlaga obstrukciji je bilo prepričanje, da se morajo razne državne zadene rešiti do gotovega termina, in sicer parlamentarnim potom. Mislimo se je, da mora vlada pred dotičnim terminom kapitulirati, če se dotele rešitev z obstrukcijo onemogoči. Toda spekulacija se ni izpolnila. Vlada si je že prej brez parlamenta pomagala in sedaj je očitno, da je zaprišena avstrijska ustava postala popolnoma brezpomenben kos popisnega papirja. Vlada si dovoljuje brez parlamenta državni proračun in rekrute; brez parlamenta namerava uveljaviti nagodbo z Ogrsko, saj Mađari njim ugodni nagodbi ne bodo delali ovir iz konstitucionalnih posilekov; brez parlamenta hoče vlada tudi obnoviti trgovinske pogodbe z inozemstvom, tem laglje, ker bo Nemčiji in Italiji popolnoma zadostoval podpis cesarjev kot jamstvo, da se bodo prevzete dolžnosti izpolnjene; sedaj pa najame vlada zopet brez parlamenta kar pol milijarde posojila za vojaške namene. S tem je parlament izgubil ves svoj pomen, zlasti ker se je pokazalo, da volitve v delegaciji ni mogoče preprečiti. Jasno je torej, da je obstrukcija postala brezupna taktika. Z obstrukcijo se pač lahko onemogoči delovanje parlamenta, ali to ne spravi vlade v nobeno zadrgo, ker za vse državne potrebe lahko drugim potom poskrbi.

To so misli, katerim je dala »Pol« izraza in da je v teh mislih kako mnogo resnice, tega ne more nihče tajiti.

»Pol« zastopa nazor, da se mo-

rajo ti dokazi za brezuspešnost obstrukcije na vsak način upoštevati, če se hoče razvoju notranjih zadev dati jasno in določno smer. To se tem laglje zgodi, ker to, kar dela danes ministrski predsednik Körber s privoljenjem nemških strank, bi lahko storila tudi kaka druga vlada, ne da bi potem mogle nemške stranke protestirati.

Vojna na Daljnem Vzotku.

Izpred Port Arturja.

Po poročilih iz Londona se nahaja japonska armada, ki je dolžena za obleganje Port Arturja, med Sulantajkom na zahodu in Hihengou na vzhodu in je še oddaljena od trdnjave kakih 25 km. Japonske predstave pa so baje še dalje prodle in so od portarturških utrdb oddaljene samo še kakih 7 km. Japonska eskadra si je baje v Dalnjem prisvojila dve torpedovki, kateri so Rusi zapustili v pristanišču (?), in v Talienu neko ladjo, ki je običala na skali. Množje se znamenja, da ima rusko brodovje v Port Arturju, čim prično Japonci trdnjavajo oblegati s suhega, namen, vdreti iz pristanišča in napasti japonsko eskadro.

V petek in soboto so razne ladje slišale v portarturškem pristanu silno pokanje. V petek pa so opazile japonske križarke, da so se iznad Port Arturja dvigali oblaki dima. Ta dim se je opazoval tudi še v soboto. Splošno se misli, da se Rusi še vedno trudijo, da bi v bližini vhoda v luko razstrelili potopljene japonske ladje, da bi ne ovirale prostega gibanja ruske eskadre. Na vrhu Liaotiešana je japonska križarka »Hitose« videla postavljeni štiri droge, ki so določeni za brezično telegrafijo. Japonci se trudijo, da bi dognali, s kom misijo Rusi brzjavno občevati. Japonska vojna uprava je dobila baje sporočilo, da so Francuzi v Hinvangtau v zalivu Liaotong dali napraviti brezično brzjavno postajo, in domneva se, da hočejo Rusi stopiti v zvezo s Francuzi v Hinvangtau.

Spopad pri Vafankovu.

Poročila iz Petrograda poudarjajo, da so imeli Japonci v boju pri Vafankovu prav občutne izgube. Uničeni švadron 13. dragonskega polka je imel 160 mož. Švadron 14. japonskega polka je bil uničen z 8 salvami ruskih strelecov. Drugi švadron je izgubil glasom ujetega japonskega poročila 70 mož. Na tretji japonski švadron je streljala stotinja obmejne straže; Japonci so pustili na bojišču mnogo mrtvecev in ranjencev ter se umaknili. Razventega so naše baterije tudi še uničile oddelek japonske pehotne. Na Japonce so zlasti strahovito vplivale kazaške sulice, kakršnjega orožja Japonci ne poznajo. Sosebno sibirski kozaki znajo prav spremno rabiti in sukatice sulice. Dasi se sulice navadno rabijo samo pri prvem naskoku, so se jih kozaki posluževali ves čas, dokler je trajal boj, kar je na Japonce strahovito vplivalo.

Pomoč Port Arturju.

V časopisih se širijo najrazličnejše kombinacije o tem, ali ima Kuropatkina namen, takoj priti na pomoč Port Arturju, ali pa ga prepustiti svoji usodi. Kuropatkine je sprva nameraval Port Artur za sedaj mirno prepustiti samočrambi in riskirati, da pada v japonske roke, ako bi se ne mogel držati tako dolgo, da bi imel Kuropatkina dovolj vojašta koncentriranega, da bi mu prihitel na pomoč. Ta Kuropatkine načrt pa je prekrizel namestnik Aleksejev in vojni svet v Petrogradu. Car Nikolaj je generalu Kuropatkini baje že ukazal, da mora s 45.000 možmi nemudoma odkorakati proti jugu in osvoboditi Port Artur. Ruska vlada izjavlja, da stoji in pada s Port Arturjem. Ako Japonci Port Artur zavzemajo, bi to morda provzročilo kak mednarodni konflikt, prav govorito pa težke notranje komplikacije.

V narodu se grof Lamsdorff dolži, da je v prvi vrsti zakrivil neuspehe na bojišču. Lamsdorffovo stališče je silno omajano, na površju ga drži samo še car. Car Nikolaj je nasprot-

nik vojnega načrta generala Kuropatkina in je odločno na strani namestnika Aleksejeva, ki zahteva, da se mora Port Artur na vsak način osvoboditi. »Daily Telegraph« poroča iz Petrograda, da se je zadnji ukaz, ki ga je car Nikolaj poslal portarturški posadki, glasil: »Vztrajajte na svojem mestu in ne udajte se na noben način.« — Vsekakor kaže vse na to, da bo general Kuropatkine prešel v ofenzivo, ali prostovoljno ali vsled pritiska od zgoraj, to se sedaj še ne da dognati. Gotovo je le, da je poslal znatne vojaške oddelke proti jugu, ki imajo nalogo prodreti na polotok Liaotong. Da se pa je položaj na bojišču vobče spremenil, potrjuje tudi nemški polkovnik Gaedke, ki je poslal »Berliner Tagblatt« tole poročilo: Glavna japonska armada se je utrdila v okolici Fengwančenga. Japonci so se baje umaknili iz Kinčova v ameri proti severu. Vsekakor se je položaj na bojišču znatno spremenil. Iz gube Japoncev pri Kinčovu znašajo 15.000 mož. Ruska armada je počna poguma.

Japonci na Kvantungu.

Iz Čifua se poroča, da se Japonci že pomicajo proti Port Arturju in da so še od trdnjave oddaljeni samo 15 milj. Armada prodira na celi obrežji polotoka Kvantunga proti jugu. Vzhodna divizija je 3. t. m. že naletela na sovražnika. Izid tega boja še ni znan. 4. t. m. se je slišalo izpred Port Arturja grmenje topov in pušč. Neka kitajska ladja je opazila istega dne 5 japonskih torpednih uničevalk, ki so se jadro bližale Port Arturju. Ko so se zopet oddaljile, se je opazila na morju velika eksplozija. Ena torpedna ladja je namreč zadela ob rusko mino in se potopila. V noči 3. t. m. se je videl velik ogenj v obližju Daljnega. — »Daily Express« javlja, da namerava general Oku v najkrajšem času z vso silo napasti Port Artur. Japonske straže so že dospele do prvih fortov portarturške trdnjave. Glavna armada, ki je dolo-

čena za obleganje, se nahaja v Šulantaju, 12 milj od utrdb. Rusi delajo v trdnjavi velikanske priprave, da bi Japoncem provzročili čim več izgub, če bi se jim res posrečilo se polasti trdnjave. Japonci smatrajo vest, da namerava Kuropatkina osvoboditi Port Artur, za popolnoma resnično, vsled česar so sklenili, da izkrcajo na Liaotongu še četrto svojo armado pod generalom Nodzu.

Pogibelj japonskih vojnih ladij.

Iz Tokija se poroča, da se je v soboto zvezčer pri Čustošanu v bližini Port Arturja potopila ruska topničarka istega tipa, kakor »Giljak«. Topničarka je z drugimi ladji vred imela nalogu, pred pristaniščem odstraniti vse mine, ki so jih pred kratkim Japonci položili. Pri tem poslu je zadela ob japonsko mino in zletela v zrak. — Od druge strani pa se zatrjuje, da potopljena topničarka ni bila ruska, marveč japonska ladja, in sicer istega tipa, kakor je ruska topničarka »Giljak«.

Ruski konzul v Čifu pa je dobil poročilo, da je pred Talienvonom zadela ob rusko mino neka velika japonska ladja in se potopila.

General Kuroki.

Kakor smo že včeraj poročali, kroži v Parizu vest, da so japonskega generala Kurokija vjeli Rusi. Ta vest baje ni bila resnična, pač pa je resnično, da je general Kuroki opasno zbolel na legarjem, da se je bati najhujšega. Tako se govori po Parizu, s čimer pa ni še rečeno, da bi to poročilo bilo verodostojno.

Žrtve s „Petropavlovsk“ in „Hacuze“.

V Berolin je došla iz Čifua vest, da je zadnje dni vrglo morje pri Port Arturju veliko mrtvih trupel na suho. Trupla so tako ruskih, kakor japonskih pomorsčakov in so brez dvoma žrtve katastrof na »Petropavlovku« in »Hacuzu«. Trupla so že močno strohnela in obgrizena od rib, da ni spoznati Rusi od Japonca, razen na koščekih uni-

mladosti na lico pomladne rože... Več takih nas je skupaj... Vse čaka ista usoda, isto življenje, ista bodočnost... Vse imamo isto življenje za sabo, ki ni sicer vzorno, a katerega se ne more zlepiti ubraniti zemljani...

Me čakamo, kdaj pride kdo, da nas reši... Tako se ne da živeti... Priti mora rešitelj, vitez... Imenitnih ne pričakujemo, odcvele smo zanje, a na one upamo, ki so potrgali cvetje mladosti... In med temi si Ti! Jaz ne zahtevam in ne prosim... Le nekaj mi še govorim v srcu, naj se ponizam, ker sem ponižana do tal...

Kajti take so zimske rože — take smo me... Skoz vrata ne puščajo noter, nismo za družbo, moramo prihajati skoz okna; prijazni nam niso nikjer; le pri starih znancih se oglasimo, če dobimo kje kaj sočutja, če ne gremo naprej, saj je dovolj sveta tuintam... Me prosimo kot najponižnejši berati pri oknih, ker si ne upajo noter... Preboješi so kot me... In ljudje jih odganjajo proč, oni pa so žalostni, da jim ledene lica, ki jih pa ne vidi, lepi ljudje, oni, ki še niso čutili, kaj se pravi prositi... Iskala sem Te

okrog in sedaj našla... Ti mi nisi hotel povedati... A meni je vseeno... Umrlo je nekaj, vsled česar sem postala popolnoma vdana...

Da, tako je, in vendar bi bilo lahko drugače... In tudi bo... V meni nekaj dozoreva in bliža se dan, ko pride do odločitve... In takrat pride do okna, za katerim sanjata vidva pomladne sanje...

O, oglasim se še!... Kmalu pride sama in do takrat zdravstvuj... Pripravi se, jaz hočem tudi kaj zase... Pravijo, da sem nora in vendar upam, da ukenem prav...

Franja...

Ivko je bral in se tresel... Tresel je kot okno, ko se uprla burja vanj...

Spomnil se je na svojo preteklost in prišla je kot bleda senca, kot mrzla zimska rože predenj nekdanja lepa Franja...

Pogledal je okrog sebe... Nikogar ni bilo v sobi... Ozrl se je v okno, mimo katerega so drveli ljudje.

Iz misli ga vzbudi soprog, ki se mu obesi okrog vrata in ga poljubi na ustnice.

Izza temnih dni.

(Sličice iz življenja raznih papežev.)
(Dalje)

Starejši izmed nezakonskih sinov papeža Siksta, škof Peter, se ni dolgo veselil svoje sreče. Njegova metresa, Terezija Fulgora je bila silna razudanka in je valed svojega razudanega življenja obolela za grdo bolezni. Inficirala je tudi papeževga sina škofa Petra in ta je vsled tega umrl.

Več sreče je imel drugi papežev sin, vojvoda Jeromos. Ni mu zadostoval, kar mu je bil dal njegov oče, nego si je hotel podvreči tudi Florenc. Tam je vladala rodovina Medici, rodovina nesmrtnega spomina, in to je hotel papežev sin najprej uničiti. Morilci, ki jih je najel papež sin, so sklenili, da v cerkvi umore Lorencu Medici in njegovo ženo Julijo Medici. Pri maši med povzdigranjem so morilci napadli florentinskega vladarja Medici in njegovo soprogo. Julija Medici je bila trinajstkrat zabolena in je umrla pred altarjem, Lorenc je pa vzel

LISTEK.

Spominske cvetke.

Spisal Nehljudov.

Ivko Breznikar je bil zamišljen... Stal je pri oknu, mimo katerega so prihajali posamezno pa tudi v gruh semtretja ljudje... Čulo se je bučanje sape... V megleni dalji je šumela reka, ki je pred kratkim narastla. Ivko je zrl na ulico, kjer so hitro hodili ljudje, poslušal šumenje reke in srce mu je bilo nemirno...

»Gospod, zunaj vas nekdo išče!« — Bila je služkinja, ki je prišla iz stranske sebe in zopet odšla.

On gre ven. Med potoma je postal radoveden, kdo bi bil.

Zunaj na hodniku je hodil slabo oblečen dečko gor in dol in tičal trdo roke v žep. Ko pride Ivko do njega, se ozre, potegne iz žepa listek in mu ga da. Vpraša je zrl dečko vanj in stiskal vrat v obliko.

»Tu imas za pot, reče Ivko in mu da desetico. Deček se zahvali in odide...«

Tako je z nami, ki imamo v

forme, ki se drže še mrtvecev. Vsak dan pokopavajo Rusi z vsemi vojaškimi častmi veliko število mrtvecev, ki jih je vrglo morje na kopno, ne da bi delali kakor nekoli razlike med ruskimi in japonskimi vojaki.

Avstrijska delegacija.

Budapešta, 6. junija. Na dnevnem redu plenarne seje avstrijske delegacije je poročilo peticijskega odseka o došlih peticijah, oziroma poročilo proračunskega odseka o došlih nuncijah ogrske delegacije.

Ogrska delegacija.

Budapešta, 6. junija. Delegacija je danes v plenarni seji nadaljevala razpravo o vojnem proračunu. Del. Lovasz je izjavil, da bo nameravano posojilo za vojne namene požrlo zadnje rezerve, tako da bi v resnem trenotku bila dežela popolnoma izcrpana. Proračun odklanja. — Del. grof Keglevich je rekel, da je zvišanje stanja v armadi in dveletna služba brezpogojna potreba, vendar bi bil prezgodaj, staviti v ta namen potreben kredit že med nove zahteve za armado. Za proračun bo glasoval. — Del. grof Wilczek je izjavil, da mora vojni proračun en bloc odkloniti, ker se ne ozira na zmožnost dežele. — V imenu vojnega ministra je odgovarjal podmaršal pl. Jekeliusz. Poudarjal je, da ni nikake neposredne nevarnosti, temuč vojna uprava ima moralno dolžnost, da prisrbi o pravem času vsa varnostna sredstva. Proti so še govorili Rakovszky, Okolicsany in Lovasz, nakar je bil vojni proračun v splošnem sprejet. — Pri razpravi o resolucijah je vprašal del. Lovasz, kaj se je storilo glede madjarskega učnega jezika v vojaških vzgojičih. Podmaršal Jekeliusz je odgovoril, da se bo predloženi učni načrt v prvih letnikih začel že to jesen izvajati ter preide polagoma v višje letnike. — Del. Rakovszky je vprašal, ali bi se bilo bolj praktično, ako bi se morali enoletni prostovoljci takoj po izpustu iz zimske šole podvreči izpitu o teoretičnem znanju, dočim bi v jeseni, ko doslužijo svoje leto, napravili dopolnilni izpit o svojem praktičnem znanju. Podmaršal Jekeliusz je izjavil, da se pristojne oblasti že bavijo s to zadevo, ki se kmalu tudi reši. Grof Aladar Zichy je predlagal, naj se postojanka o vojaški judikaturi toliko časa ne dovoli, dokler ni dano jamstvo, da v novem vojaškem kazenskem postopanju pride madjarski državni jezik do popoldne veljave. — Ministrski predsednik grof Tisza je prosil, naj delegacija Zichyjev predlog odkloni, kar se je tudi zgodilo. Ostale postojanke rednega vojnega proračuna so bile sprejeti brez debate. Potem se je začela razprava o izredni armadni zahtevi

88 milijonov. Proti je govoril le del. Okolicsany, a izredni kredit se je sprejel brez debate. Tretje branje o vojnem proračunu bo jutri.

Novo ministerstvo?

Dunaj, 6. junija. Že pred štirimi leti se je pojavil prvič načrt, naj bi se dosedanja sekocija c. in kr. avstro-ogrsko mornarico spremenila v samostojno mornarično ministerstvo. Zadnji čas, ko se hoče naše vojno brodovje pomnožiti in izpopolniti, se v odločilnih krogih znova bavijo s tem vprašanjem. Sedanji poveljnik vojne mornarice, admiralski baron Spaun, gre kmalu v pokoj, nasledoval mu bo nadvojvoda Karol Stefan kot najstarejši mornarični častnik bajec z dostojanstvom ministra. Ministrske posle bo vodil podadmiral grof Montecuccoli.

Iz Srbije.

Belgrad, 6. junija. Na dan obletnice tragičnega dogodka, t. j. 11. t. m. prirede častniki belgrajske garnizije velik koncert, visokošolci pa prirede velik demonstracijski shod v proslavo rešene domovine. Obrenovićevim sorodnikom v pristašem je policija dovolila, da obhajajo ta dan parastos na grobu umorjene kraljeve dvojice.

Položaj v Macedoniji.

Solun, 5. junija. Med Skopljem in Solunom je nastala v tovornem vozu na železnicu eksplozija, ki je raznesla voz. Med večjo pošiljavijo šolskih knjig je namreč bil skrit poklenski stroj, ki se je razpočil. Izmed sprevodnikov je eden mrtev, eden pa ranjen. Železniška progla je poškodovana. Generalni nadzornik je odredil strogo preiskavo.

Sofija, 6. junija. Iz Makedonije prihajajo zopet poročila o turških grozodejstvih napram kristjanom. Posebno v Kruševu in Monastiru pustoši hudo neka turška roparska družba. V Ohridu je nastala lakovata. Iz pokrajina, kjer so že začeli poslovati inozemski orožnički častniki, dohajajo ugodna poročila.

Dopisi.

Iz Celja. Kakor običajno vsako leto, so se udeležili letos procesije na sv. Rešnjega Telesa vsi zastopniki tukajšnjih državnih in avtonomnih uradov. Okrajni zastop celjski sta oficijelno zastopala gg. dr. Ivan Dečko in dr. Juro Hrašovec. Čudom smo se pa čudili, ko smo zapazili, da se odlikujeta pri tem oficijeljem obhodu s svojo odsotnostjo zastopnik celjskega mesta župan Julč Rakuš in njegov namestnik zdravnik dr. Grega Jenenko, — seveda oba velika in pristna Nemca pred Bogom in pred ljudmi, kakor kažeta že nju pristni germanški imeni. Znano je, da se je vzdržal pri nedavno se zavrsivih volitvah v celjski okrajni zastop volitve, na škodo naši slovenski stvari, opat Ogradi, ki je to procesijo vodil. Slišali smo tudi, da je župan Rakuš, ki je Ogradija k

temu pregovoril, delal njemu vse mogoče in nemogoče obljube. In zdaj! Za zahvalo opatu Ogradiju, nad katerega početjem se je vse zgražalo brez izjeme, je povzročil ravno isto župan Rakuš, da celjsko mesto ni bilo zastopano pri katoliški procesiji. Zato pa tembolj pridno hodi Rakuš pridigovat na protestantske družinske večere ter podpihovat k prestopu v protestantsko vero. Mi slepemu Ogradiju želimo, da naj bude v bodoče bolj oprezen in naj nikar ne verjame zapeljivim obljubam celjske nemščutarije. Ali pa se je morebiti pri tej priliki Julče podobno izrazil, kakor opat na dan volitve, ko je dejal: Volit s Slovenci ne grem, pa svoje srce Van dam in je na slovenski strani. Seveda bi bili mi takrat rajši imeli Ogradijev glas, kakor pa njegovo slabo srce. Morebiti je bil pri katoški procesiji na Rešnjega Telesa tudi le Rakušev srce, njegov ostali kadar pa je prisostvoval nemškemu protestantskemu obredu?

Iz Pulja. Naše „Slovensko društvo“ je imelo prvo domačo zabavo 29. maja pop. v prostorih restavracije Stadt Pola. Ker vidimo, da nam je nekaj društev nasprotnih, obžalujemo tiste Slovence, ki se tako motijo, da nam nasprotujejo. Mi se bomo zmeraj držali naših pravil, zato lahko vsaki Slovenc pristopi našemu društvu. Mi ljubimo resnično svojo domovino, drago slovensko zemljo in se zabavamo po domače kot bratje z brati. Govori se samo po slovensko in mislimo, da je tako prav; če je nas naša mladina, ki je — žal — večinoma tako zastrupljena, da jo je sram govoriti slovenski. Dragi očetje in matere slovenske, prosimo vas, govorite z mladino v slovenskem jeziku, da ne bo rekla naša mladina Slovencem „ščavi“, kar se tukaj dostikrat sliši. Lepo se zahvaljujemo vsem Slovencem v bratom Hrvatum ki so se naše zabave udeležili in se toplo priporočamo za prihodnost, ker mislimo bolj javno nastopati. Prosimo tudi, naj članji kar najbolje agitirajo, da bode več članov.

Slavnost dvajsetletnice Slovenskega pevskega društva „Slavec“.

Kako visoko ceni Ljubljana delovanje pevskega društva „Slavec“, je pokazala nedeljska slavnost povodom dvajsetletnice obstanka tega društva.

Prostrani Koslerjev vrt, kjer se je vršila ta slavnost, dekoriran s slovenskimi trobojnicami in s številnimi raznobojnimi zastavicami in zelenjem, je bil natlačeno poln slovenskega občinstva iz vseh ljubljanskih slojev.

Društva, ki so se deloma korporativno, deloma po deputacijah udeležila „Slavec“ slavnosti, so se zbirala v „Narodnem domu“, od koder so v sprevodu med sviranjem društvene godbe odkorala na slavnostni prostor.

Zastopana so bila tate društva: Ljubljanski „Sokol“, pevsko društvo „Ljubljana“, „Glasbene Matice“, šišenski „Sokol“ in „Čitalnica“ in Žirovnikov pevski zbor iz Št. Vida.

Že dolgo pred začetkom koncerta se je na slavnostnem prostoru kar trlo ljudi in vedno so še prihajale nove množice, da je postal sicer prostor vrt premajhen in da je mnogo ljudi odšlo, ker niso mogli dobiti nobenega prostora več.

Kakega srca je bil ta papež, priča naslednji slučaj: Papež je bil izvedel, da imata dva vojaka dvoboje na življenje in na smrt. Učakal je, da se mora ta dvoboje izvojevati na trgu pred cerkvijo sv. Petra. Papež je bil osebno navzočen pri tem dvoboju. Predno se je začel boj, je pa papež obo borilca slovesno blagoslovil, potem pa sledil dvoboju z največim zanimanjem. Oba borilca sta bila večkrat ranjena in papež je vselej navdušeno ploskal, če je kak udarec zadel v živo in je brizignila kri iz rane. Papež je ostal do konca boja, ko je eden borilcev bil ubit, drugi pa je vsled ran umiral.

Naposlед bodi še omenjeno, da je bil ta papež velik prijatelj vlačug. Zgodovinar Chatre pravi, da je ta papež sam ustanovil več bordelov. Seveda so morale vlačuge papeževu blagonaklonjenost dobro plačevali. Na teden je morala vsaka vlačuga plačati v papeško blagajno en cekin. Na leto je papež na ta način dobil kakih 20.000 cekinov. Seveda so pa tudi drugi duhovniki imeli pri teh nesramnih zavodih svoj dobiček. Sicer pa ni bil Sikst prvi papež, ki je iz bordelov dobival lepe profite.

Spored se je pričel z veličastno A. Foersterjevo popevko »Naša začasta, katero je z znano bravuro in s flegm umevanjem pelo jubilujoče društvo „Slavec“. Ta skladba, v kateri je odkazana globokim, resno donečim akordom dominujoča vloga in ki le semterja izvenen v bolj mehak, višji ton, ima v sebi nekaj svečanega, veličastnega, da doni kakor kaka slavnostna kantata, zlasti ako se predava s tako finim čustvom in s tolikim umevanjem, kakor jo je pel pevski zbor »Slavec«.

S popolnim pravom smemo trditi, da je bila ta točka kot uvdova točka vsega sporeda prav sredno izbrana, ker je bilo z njo dano svečano obiležje vsej slavnosti. Sploh pa se mora reči, da so bile vse pevske točke izbrane primoč v značaju in pomenu slavnosti — tako Nedvedova kantata »Slava Prešernu«, ki jo je, dasi ni baš lahka, dovršeno lepo pelo pevsko društvo »Ljubljana« pod vodstvom g. prof. Dekleve, Fr. Ferjančiča. »Oj slovenska zemlja, katero je prav ubrano pela ščitna »Čitalnica«, F. Basinovi »Križarji na morju« in veličastna K. Bendlova davorija »Svoji k svojim«, katero so peli vsi združeni pevski zbori, da je pričla tembolj do veljave. Edina izjema v tem oziru so bile narodne pesmi, ki jih je pel Žirovnikov pevski zbor in pel jih je tako lepo in s tako finim niansiranjem, da smo se čudili, da je mogoče, priproste kmetiske ljudi v petju tako izvrstno izuriti. Žirovnikovemu pevskemu zboru je občinstvo navdušeno ploskal ter s tem izreklo priznanje vrlemu pevovodju g. nadučitelju Žirovniku, ki je z velikim trudom zanesel umevanje in zanimanje za umetno petje v preproste sloje naroda slovenskega. Lep zgléd za ostalo učiteljstvo slovensko, kojemu je v tem oziru še odprt prostранo polje. Po tej točki je stopila na oder deputacija »Glasbene Matice«, obstoječa iz gospodov prof. Štritofa, Kende, Siča, gospic Marte Reichove, Mici in Ane Krejči in gospa Ele Auerejeve, da izreče v imenu moškega in pevskega zbara »Glasbene Matice« »Slavec« svoje čestitke povodom njegove dvajsetletnice. V imenu deputacije je govoril načelnik pevskega zbara »Glasbene Matice« g. prof. Ant. Štritof. V svojem govoru je zlasti naglašal, da zavzema pevsko društvo »Slavec« med slov. pevskimi društvi eno najodličnejših mest. V 20letni dobi je društvo priredilo nebroj krasno uspehl slavnosti, koncertov, narodnih veselic in izletov in udeležilo se vseh večjih narodnih pojavorov, kjer je le trebalo pokazati ali zastopati slovenski pevski živelj. Velepomebna pa je okoliščina, da kot delavsko pevsko društvo izobrazuje, blaži in za narodne svetinje vnema baš one slojeve slovenske, ki tvorijo pretežno večino in temelj milega nam naroda slovenskega. Kot tako pa je velevažno dopolnilo »Glasbene Matice«, te vrhovne pokroviteljice in zaščitnike vsega glasbenega življa v Slovencih, kot tako je pobratim pevskoga zbara »Glasbene Matice«, ki se razlikuje od njega le v toliko, da neposredno stoji pod ožnjim okriljem »Glasbene Matice«, izvršujejoč koncertni del njene delokrogja v najvišjem pomenu besede. Njegove čestitke torej veljajo bratskemu saboritelju na polju narodne prosvete. G. prof. Štritof je končal svoj govor z željo, da bi slavno »Slovensko pevsko društvo „Slavec“ in v bodočem enako in še lepo kakor dolej pročitalo, da bi bili njegovi uspehi kolikor možno še popolnejši in da bi bil vpliv njegovih prireditev na čim širše kroge ljudstva kar najmočnejši, in sklenil, kliččoč »Slavec« iskreni živio!«

Ko so se polegli navdušeni živilkici, ki so sledili tem govorom, je povzel besedo predsednika »Slavec« g. I. Dražil ter se v iskrenih besedah za hvaljeval »Glasbeni Matice« na laskavem priznanju, naglašajoč, da je društvo »Slavec« rodila potreba in da je »Slavec« v prvih letih svojega obstanka bil glavni steber in opora koncertnega petja v Ljubljani.

S tem je bil končan spored, katerega je izborni izpopolnjevala s krasnimi glasbenimi točkami društvena godba, za kar se ji mora izreči vse priznanje.

Pravo življenje pa se je razvilo šele pri prosti zabavi. Na vrtu je kar vrvelo, kakor v čebeljnaku; vse je bilo veselo in židanje volje; povsodi sami veseli obrazi. In so jeli padati koriandoli, se je razvila ljuta bitka; obrazzi so žareli v razburjenju in vsakdo se je trudil, da bi iz zasede napal sovražnika in ga presenetil. Bila je to zares krasna slika. Povsodi najživljnejše življenje in vrvanje, povsodi zabava: s krasnimi dobitki opremljen srečolov, šaljiva pošta, kegljanje na dobitke itd. Veselje je prikipele do vrhuncu, ko se je prižgal krasen umetnali ogenj in ko se pri godbenem paviljonu razvil živahan ples. — »Slavec« je lahko ponosen na to prekrasno uspeho prireditev, ki je vsakomur nudila dovolj

in ravnovrstne zabave. Ogromna udeležba — najmanj 2000 ljudi — pa je dokaz, da uživa »Slavec« v vseh slojih najiskrenjeji simpatije in da znajo ceniti njegovo vsega priznanja vredno stremljene!

Ob koncu je nam še omeniti, da je dobio društvo nebroj čestitki in brzozavnih pozdravov tako od posameznih društev, kakor tudi od zasebnikov.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. junija

— »Slovenska Matica« ima jutri, v sredo, dne 8. junija v veliki dvorani »Mestnega doma« ob šestih popoldne svoj letni občni zbor. Društveniki se še enkrat na to opozarjajo in vabijo k udeležbi z dostavkom, da je za sklepčnost treba načeločnosti najmanj 40 udov.

— »Slovenska Matica«. Naša skromna notica, ki je imela edinolečnamen, posvedočiti, da s »Slovensko Matico« nismo popolnoma zadovoljni, je klerikalce hudo spekla in jih spravila v velik strah. Boje se, da se razmire v »Matici« vendar že spremene. A ta njih strah je bil prazen. Povedali smo že v soboto, da letos ne nameravamo niti kakake akcije in zato je tudi vse »Slovenčev« besediščje prazno. Mi ne kandidiramo ne Aškerca, ki nikakor ne reflekira na to, da bi prišel v odbor, niti dvornega svetnika dr. Kreka. Imenovali smo ju le, ker je posebno značilno, da v odboru, kjer se šopiri kak dr. Janežič, kak dr. Gregorčič, kak dr. Ušenčnik, kak dr. Opeka — ni prostora za take može, kakor sta Ašker in Krek. »Matica« ostane torej, kar je bila, prvi načni književni zavod, katerega se pa najboljši pisatelji trdovratno ogibajo, če jih ravno materialne skrbi ne prisilijo, da prepuste »Matico« kak spis. Bridka resnica je, da najboljše stvari ne izhajajo v založbi »Slovenske Matice« nego ali pri Schwentnerju ali pri Bambergu. In temu se ne sme nihče čuditi, kajti količjak neodvisen pisatelj se bo pač lepo zahvalil, da bi njegove spise cenzurali različni Ušenčniki, Lesarji ali Opeki. Nam se ne gre za drugo, kakor da se »Slovenska Matica« povzdigne in da se odstranijo ovi, ki zadržujejo in onemogočajo njen razvoj, kajti naš ideal je, da bodi »Slovenska Matica« središče vsega našega knjižnega delovanja. V svoji polemiki je »Slovenec« s pravo jezuitsko hinavščino zavjal odi in ternal, da mora v »Slovenski Matici« ostati vse, kakor je sedaj, obenem pa je z zvijačnim manevrom skušal svoje somišljenike napotiti, da naj pri volitvi v odbor ne glasujejo z dva izmed dosenjih odbornikov. »Slovenec« piše: »Mi nismo razvili nobene agitacije. Svoje somišljenike pa pozivljemo, da pošljemo nemudoma na odbor »Slovenske Matice« glasovnice, na katerih naj volijo sedaj izstopivše člane in sicer — potem našteva imena izstopivih odbornikov. Toda v svoji hinavščini prekanjenosti je »Slovenec« izpustil dva odbornika, ki letos izstopita, namreč gg. Jakoba Dimnika in Ivana Vilharja. Ker sta oba odločna pristaša narodno-napredne stranke, je »Slovenec« njiju imeni ekskluzivni, češ, duhovniki bodo prepisali imena iz »Slovenca« in ta dva odbornika bodo dobila manj glasov, kakor drugi. Pri tem računa tudi s tem, da naši somišljen

na vedna »Slovenčevac« zbadanja, da je bil Aškrc odstavljen od uredništva »Ljubljanskega Zvonca« konstatirano, da je to hudovalna klerikalna izmišljotina. Če so bile med odborom »Nar. tiskarnek« in gosp. Aškrcem diference, so bile te neliterarnega značaja in torej klerikalce nič ne brigajo. Gosp. Aškrc se je sam odpovedal bredništvu, dasi ga je upravni odbor »Narodne Tiskarnek« prosil, naj ostane še nadalje urednik. Toliko v pojasnilo, da se spoznajo šenklavski krokari.

Požrešnost duhovske bisage je res strašna. Dan na dan nadlegujejo domači in tuji duhovniki itak revno kranjsko prehivalstvo. Daj, daj, daj — to je geslo. Zdaj je zopet prišlo na tisoče pisem iz Nemčije na Kranjsko. Neki navihanci, ki pravi, da je misijonski duhovnik, zahteva denar za neko cerkev v Nemčiji. Katoličani v Nemčiji so sicer bogati, ali denar jim ne gre tako lahko izpod palca, kakor revnim, a korenito zabitim Kranjem. Omenjeno pismo, kateremu je priloženo kar poština na kaznica, se glasi: »Geehrter Leser! Geehrte Leser! Gott sei Lob und Dank. Der Bau der Herz-Jesu-Kirche in Witzenhausen ist fertig. Deshalb aufrichtigen Dank und herzlich »Ver-gelt's Gott« für alle — alle empfan-genen Gaben. Gern würde ich das Sammeln milder Beiträge einstellen, wenn mich nicht die Last der Schulden drückte, die trotz unse-res einfachen schlichten Baues entstanden sind. Ich klopfe deshalb noch einmal an die Türe mit der Bitte um eine Gabe. Lass mich noch nicht im Stich und sende ein Scherflein. Das hhl. Herz Jesu wird's Dir reichlich vergelten. Den Empfang auch der kleinsten Gabe werde ich durch Uebersendung eines Bildchens quittieren. In der Liebe des göttlichen Herzens verbleibt gsnz ergebenst H. Grosse, Missionspriester in Allen-dorf a. Werra.« — Ta »misjonar« se razume na kupčijo! Kako hnavsko se zahvaljuje za prejete dobrote, čeprav od tistih, pri katerih zdaj »feht«, še ni ničesar dobil. Prebrisanec misli, da utegne prav zato marsikdo poseči v žep. In da bi temrje posegel, obeta še lepe podobice. Naj pač vsakdo dobro premisli, predno kaj daruje, saj je teh duhovniških švindlerjev dandanes toliko, da ni nikomur verjeti.

Imenovanje. Stavni prisostav Pavel Kryl je imenovan za definitivnega stavbnega pristava na Kranjskem.

Obrtno nadaljevalna šola. Piše se nam: Preteklo je že mesec dni, kar se je končal pouk na obrtni nadaljevalni šoli v Ljubljani, toda profesorji in učitelji delujoči na tem zavodu, še danes niso dobili trdo prisluzenih remuneracij in to baje le vsled malomarnosti vladnih krogov, ki ne poskrbe, da bi se državni prispevki pred sklepom šolskega leta nakazal vodstvu omenjene šole. Pretečeno leto smo že tožili o tej malomarnosti, kakor se vidi, brezuspešno. Če si zna vladu za nove kanone in drugo morilno orožje takoj izposlovati 400 milijonov kron, naj bi tudi v učne namene pravocasno nakazala beraških 4600 kron! Zahtevamo, da prizadeti krogi — akcijo prični šolski odbor obrtnih nadaljevalnih šol! — poskrbe, da se ta birokratski šlendrijan enkrat za vselej odpravi in remuneracije prizadetim nemudoma izplačajo!

Zupanska volitev v Žireh. Včeraj, dne 6. junija, je bila v Žireh volitev župana. Županom je bil z 21 glasovi izvoljen značajni rodoljub in zvesti somišlenik narodno-napredne stranke g. Anton Kopack. Svetovalci so gg. Janez Kokelj, Franc Primožič, Franc Mlakar in Blaž Mlakar, vsi vrli in zanesljivi narodnjaki. Slava volilcem!

Imenovanje v finančni službi na Štajerskem. Davčni oficijal Fr. Toplak je postal davčar, davčni oficijal Rudolf Sigl pa davčni kontrolor. Davčna oficijala sta postala pristava Fr. Stadler in Jakob Blažon. Davčni pristav

Rudolf Vivod je postal davčni kontrolor. Praktikanta Karol Mraz in Vincenc Lauko sta imenovana za davčna pristava.

Smrtna kosa. V Litiji je danes zjutraj po daljši bolezni umrl finančni koncipist g. Aleks Gukelj. Pokojnik je bil doma iz Škofje Loka in se je tudi v službi kazal odločnega narodnjaka. N. v. m. p!

Koncert v „Narodnem domu“. Danes zvečer ob 8. uri bo na prostornem vrtu »Narodnega doma« v korist zaklada za Vegov spomenik vojaški koncert. Spored: 1. Fuchs: Lavdon koračnica. 2. Westmeyer: Cesarska overture. 3. Linke: »Luna«, valček. 4. Cajkovskij: Fantazija iz opere »Evgenij Onegin«. 5. Dvořák: Slovenski plesi» št. 1 in 8. — 6. Puccini: Slike iz opere »La Boheme«. — Odmor. — 7. Waldteufel: »Estudiantina«, valček. 8. Leibold: »Hrvatski dom«, potpuri. 9. Parma: Intermezzo iz opere »Ksenija«. 10. Zaključna koračnica. Ž ozirom na namen koncerta je pričakovati obile udeležbe.

Pevski zbor, »Glasbene Matice« ima za koncert povodom vsesokolske slavnosti prvo skupno izkušnjo obeh zborov, ženskega in moškega, v sredo zvečer ob 8. uri v »Glasbeni Matici«. Na sredo se je izjemanoma preložila zaradi današnjega Vegovega koncerta.

Pevsko društvo, Ljubljana poleti v nedeljo 12. t. m. v Gameljne k Jerasu, ter vabi tem potom šč. gg. podporne člane in prijatelje društva da se tega izleta udeleže. Petje in prosta zbabava. Odhod z vlačkom od šišenskega kolodvora ob 2. uri do Tavčarjevega dvora in od tam z vozmi ali peš v Gameljne.

Veliko vrtno veselico priredi pевskodruštvo, Ljubljana v nedeljo 3. malega srpanja na Kosjerjevem vrtu s sodelovanjem vejaške godbe. V slučaju neugodnega vremena se vrši veselica v nedeljo 10. malega srpanja, ravnotam. Spored priobčimo prihodnjih. Prošena so vsa narodna društva, da se blagovljijo pri določitvi svojih priredb na ta dan ozirati.

Vojški koncert je bil v nedeljo dne 5. t. m. v prijazni vrtui restavraciji g. M. Dolničaria (prej posestvo g. I. Fabiana) v Smartnem ob Savi. Koncert je bil izredno dobro obiskan in je prišlo samo ljubljansko občinstvo iz najboljših krovov. Dolničarjeva gostilna v Smartnem je postala eden najprljubljenejših krajev za izlete v ljubljanski okolici.

Cerkniško jezero in izlet na splavih. Poleg čarobnega Bleda in čudezne Postojanske jame na Kranjskem, je naša Cerkniško jezero gotovo tudi svetovna znamenitost. Na jesen prihrumi in pribobni voda iz podzemskih vrelecev; v nekaj urah je več ur široka in dolga dolina preplavljena. Kjer so minuli dan koseci ukajajoč pospravljal seno na vozove in so domača dekleta prepevala veselo popevko — leži danes liki ogromen safir tihotajinstveno, temnomodro Cerkniško jezero. Koncem junija pa zopet odteče jezero v nekaj urah v podzemsko brezno in v resnic bi čez nekaj dni nihče ne verjet, da je bilo na tem mestu jezero, če se ne bi kužil zrak z zaostalimi mrtvimi ribami. Kdo si ne bi hotel ogledati tega jezera! Pridite torej 12. junija popoldne ob pol 4. urki jezera, kjer bo izlet na jezero z velikanskimi nakičenimi splavi, cela eskadra kot jo komaj premorejo Rusi in Japonci. Vrše se velike priprave in zavabata za 1 krono obeta biti izborna in izvirna. Ker ne bo posebnih vabil, poročamo v kratkem podrobnosti.

Veliko sokolsko veselico ali II. slovenski raj priredi dne 12. junija t. l. telovadno društvo »Čeljski Sokol« v vseh prostorih »Narodnega doma« s prijaznim sodelovanjem: Čeljskega pevskega društva, Slovenskega delavskoga podpornega društva, gg. dr. Gvidona Serneca in R. Vrabla. Spored: I. del: Telovadba. II. del: Petje. III. del: Godba. IV. del: »Poljub«, veseloljuba v enem dejanju. V. Ples, pri katerem svira »Čeljska narodna godba«. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina: 50 vinjarjev, sodelujoči člani narodnih društev so vstopnine prosti.

Mariborsko porotno sodišče je ob sodilo 21letno posestnikovo hčer Antonijo Vidovič iz Jablovec v 3letno ječo, ker je umorila svojega otroka.

Boj med Italijani in Slovenci. V Rihembergu je več italijskih podanikov železniških delavcev. Vedejo se skrajno izvajajoče. Pretečeni teden je nastal pravcati boj med Italijani in domačini. Italijani so pri tem zaklali 22letnega Ivana Ličena, pa tudi en Italijan je smrtno ranjen na glavi. Ker se je batil nadaljnji spopad, pomnožili so se orožniki od 5 na 9 mož. Tudi okrajni glavar iz Gorice je prišel posredovati in miriti med obema strankama. Italijani so začeli po vrsti delo odpovedovati ter se vračajo v domovino.

Centralni kolodvor v Celovcu. Železničko ministarstvo je odobrilo načrt centralnega kolodvora v Celovcu. V kratkem se vrši komisiji ogled, a graditi se začne kolodvor že letos.

Ljubljana po potresu. Več Ljubljanci si bo ta teden go tovo rad osvežil podobno Ljubljane iz prežalostne potresne dobe, ker je zato ravno prilika v mednarodni panorami. Še bolj zanimivo pa je obisk tistem, ki ni poznal Ljubljane pred potresom, iz podrijeti v Špitalskih ulicah, Olediških ulicah itd. si bo napravil šele pravo sliko, kako se je Ljubljana preordila v moderno mesto. Slike so narejene nekaj dni po potresu ter jih je nad 30, dočim nam ostale slike prikazujejo romantične kraje na Go-remjem Štajerskem in Avstrijskem. — Prihodnji teden je potovanje ob Renu.

Izpred tukajnjega potrovnega sodišča. 1. Jožef Koren, po domače »Pongovec«, 54 let star, iz Predoselj, je dne 10. velikega srpanja pobegnil od oddelka prisiljenec, ki je delal pri gradu barona Codelliha ter odnesel seboj kranjski deželni prisilni delavni lastno obliko, perilo in obutev, v skupni vrednosti 20 K 30 vin. Obdolženec, ki je bil zaradi tativne že osemkrat občutno kaznovan, je tudi vzel 31. velikega srpanja na Miaki iz zaklenjene kleti Mariji Rehbergerjevi vzel 8 K, sedem Marije Terezije tolarijev in pa dve rutni, zakaj gospodinja pravi, da je dobro videla Korena, kako se je nazaj proti hiši obrnil, nato pa pobegnil. Obdolženec se je pa tudi skoro leti dni okoli potopal, beračil in gotovo tudi kradel. Sodišče je Korena, ker se je dognalo, da je tat iz navade, obsodilo na 5 let težke, z enim postom na mesec poostrene ječe; po prestani kazni se pa zopet odda v prisilno delavnico. 2. Franc Pečnik, 29 let star, stavni tehnik, iz Vidma pri Velikih Laščah doma, je koncem meseca vinotoka po pošti odpadol na naslov Kreditne banke v Ljubljani nakaznico posojilnice in hraničnice v Kopru, datirano z dne 29. vinotoka 1903, glasečo se na 1500 kron in je na njej ponaredil podpis članov dotične posojilnice. Dne 30. vinotoka je prišel Pečnik v Ljubljano, se predstavil bančnemu ravnatelju kot tajnik koprsko posojilnice ter ga vprašal, jeli že došla rančka nakaznica. Ko se mu je povedalo, da med današnjo korespondenco ni zadovoljna listine, je prišel Pečnik drugo jutro, in res mu je banka izplačala, ker ni našla na nakaznici nič sumljivega in so ji bili pisava in podpis dobro znani, — 1500 K. To prizna Pečnik do pičice ter še pristavi, da je to naredil v sili, ker mu je bila v Kopru služba odpovedana ter je imel skrbeti za ljubico in nezakonskega otroka. Pečnik je z denarjem pobegnil v Pariz in se tam poročil s svojo ljubo, ki je pa kmalu umrla, otroka je pa vzela v oskrb neka nemška rodbina. Denar je Pečnik v Parizu porabil. Ker je obdolženec svoje dejanje odprtik priznal, so porotniki pritrdirili na njim stavljeni vprašanje in sodišče ga je obsodilo na 15 mesecov težke, z enim postom poostrene ječe. 3. Druga obravnava, pri kateri je sedel na zatožni klopi Anton Repnik, delavec v Zgornjem Berniku, zradi budodelstva tativne, se je preložila po sklepnu sodnega dvora, da bodo zatožence dušni stan zdravniški izvedeni preiskali.

Tativna v „Narodni tiskarni“. Danes je bila pred potresom sodiščem obravnava proti Blažu Priveršku, ki je vlotil v »Narodno tiskarno« in ukradel blizu 2000 K denarja. Priveršek, ki je svoje dejanie priznal, je bil obsojen na tri leta težke ječe, poostrene z enkratnim postom v vsakem mesecu.

Napad. V nedeljo zvečer ob pol 10. je šel gosp. Fr. F. po Mestnem trgu, kar ga doide hlapac Fran Šajovič ter ga tako sunje, da je moral priti na pomoč policija. Šajovič se je bil skril v neko hišo v strnišči, nož, s katrim je grozil g. F., pa vrgev proč. Bil je arzovan.

Za kruhom. Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 20 Kranjev in 25 Hrvatov, načaj pa je prišlo 50 Hrvatov. — 48 Hrvatov je šlo v Hrušico, 60 jih je pa prišlo nazaj.

Izgubljene reči. Terezija Svetljeva je izgubila dne 5. t. m. v Latermanovem drevoredu malo črno denarnico s tremi predali, v koji je bilo 7 K 10 vin. denarja in en klič. — Blanka Urbandeva je izgubila istega dne na Kosjerjevem vrtu zlatno tenko verižico, koja je imela za obe sek zlati srček, vredno 18 K. — Iv. Dolencčeva, komptooristinja, je izgubila po Dunajski in Fran Jožefu cesti ter po Latermanovem drevoredu malo

rujavo denarnico z večjo svoto denaro. — Včeraj je načel Anton Košir na Starem trgu zastavni listek.

Svetovnoznan najhitrejši brzoparnik „Deutschland“ parobrodne družbe »Hamburg-Amerika Linie«, ki zastopnik je v Ljubljani g. Fran Seunig, je odplul 26. maja popoldne iz Hamburga in sredno dospel že 2. junija predpoldne v New York, vozil je toraj samo 6 dni 19 ur dasiravno je bil do zadnjega prostora zaseden.

Mestna blagajna Ljubljanska bo jutri in pojutrišnjem zaradi snaženja uradnih prostorov za promet s strankami zaprta.

Hrvatske novice. — Za finančno samostojnost so priredili zagrebški vseučiliščniki vseh strank v nedeljo veliko manifestacijo ter so tudi v tem namen poslali predsedniku hrvaškega kralj. odbora Hinku pl. Francisciju obširno brzopavko. Morda je tudi to nekoliko pripomoglo, da so se včeraj prekinila pogajanja hrvaške in ogrske regnikolarne deputacije na nedoločen čas. — Pri določilnini v dalmatinski deželni zbor za kmečke občine v okolici Šibenika, kjer je odložil mandat dr. Smidala, je bil izvoljen včeraj hrvaški narodnik Vinko Martaš, župan v Skardoni. — 83 kg težkega soma so vlovali v Kolpi pri Škiku. Dolg je bil skoraj dva metra, in samo glava je tehtala 4½ kg.

Najnovejše novice. — Na rusko-japonsko bojišče je odšel preko Dunaja češki poslanec Klofač.

Osehrna zveza avstrijskih tobačnih trgov vse je ustanovila na Dunaju.

V nemški Afriki so divjaki umorili akad. slikarja F. Klofko.

Nezdravo meso. V Lvovu je zbolelo 14 oseb, ki so jedle klobase in meso iz neke trgovine. Dve osebi sta že umrli. Trgovina je oblasteno zaprta ter se bo kemično preiskalo meseno blago v njej.

Dve gledališčni igralki sta utečeli v Sali pri Jeni; prekucnil se jima je namreč čoln.

Milijonar Carnegie je podaril 100.000 dolarjev za ustanovitev angleške stolice na vseučilišču v Göteborgu.

Z denarjem pobegnil. Trgovec in poslanec za mesto Kruševac, Milan Arzenjević, je napravil veliko dolgov, razprodal načinoma trgovino in posestvo ter odpotoval z rodbino v Švico.

Rim — obmorsko mesto. Že celih 60 let pretresajo italijanski inženirji vprašanje, kako bi se Rim zvezal z morjem, da bi lahko prihajale velike ladje v mesto. Reka Tibra se je pokazala za to nesposobno zaradi svojih vodnih razmer in ker je ob izlivu preveč pesčena. Nedavno pa so sklicali najuglednejši rimski trgovci in industrijalci sestanek, kateremu je prišel tudi kralj in ker je inženir Orlando razobil svoje načete. Sčeleni se je izkopati 9 metrov globok in 63 metrov širok kanal od morja do mesta. Delo bo trajalo pet let, veljalo pa 60 milijonov lir.

Tigri v Indiji. V srednjih pokrajinih Indije so leta 1903 tigri raztrgali 190 ljudi, zato pa je zgu bilo tudi 199 tigrov življenje. Vseh 190 človeških žrtev pa imajo baje le štiri tigri »na vesti«. Ne loti se namreč vsak tiger človeka, večina napada le živino, teda če pa se je ta zverinska enkrat lotila človeka, potem ji ne diši nobeno živalsko meso tako zelo kakor človek, naj si bo bel, črna ali rjava. V enem okraju so imeli tigrinjo, ki je požrlo 48 oseb, tedaj skoraj vsak teden po enega človeka. Tigri, ki napadajo ljudi so zelo zviti in previdni. Bili so loveci, ki so jih po celo leto iskalni, ne da bi bili videti le enega tigra.

Prijetnosti v ameriških hotelih. Tirolski kipar H. Steiner je šel na razstavo v St. Louis. Hoteli so bili prenapolnjeni, zato je bil zelo vesel, ko je naletel v hotelu na navedenega rojaka, ki je govoril nepovsem enkrat. Okoli dveh ponoči pa je začutil kipar lahnem spanju tujo roko na svojih prsih. Tako je razmel položaj. Zasmehjal se je dobro srčno in njegov »rojak« se je opravil. Okoli dveh ponoči pa je začutil kipar lahnem spanju tujo roko na svojih prsih. Tako je razmel položaj. Zasmehjal se je dobro srčno in njegov »rojak« se je oprav

Bratje Sokoli!

V sredo od 8/9.—1/10.
zvezcer redovne vaje.

Po redovnih vajah se
staneš, da se stavimo od-
seke! Na zdar!

ODBOR.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurz dunaj. borze 7. junija 1904.

	Denar	Blago
4 1/2% majeva renta	99.45	99.45
4 1/2% srebrna renta	99.10	99.30
4% avstr. kronska renta	99.30	99.50
4% zlata	118.40	118.60
4% ogrska kronska	97.20	97.40
4% zlata	117.85	118.05
4% posojilo dežele Kranjske	100—	100.75
4 1/2% posojilo mesta Split	100.25	101.25
4 1/2% bos.-herc. žel. pos. 1902	100—	100.50
4% češka dež. banka k. o.	99.75	99.85
4% ž. o.	99.75	100.05
4 1/2% zst. pismag. d. hip. b.	101.80	102—
4 1/2% pešt. kom. k. o. z 10% pr.	106.50	107.50
4 1/2% zast. pisma Innerst. hr.	101—	102—
4 1/2% ogrske cen. dež. hr.	100.50	100.75
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban.	100—	100.60
4 1/2% obl. ogr. lokalnih že- leznic d. dr.	99.75	100—
4 1/2% obl. češke ind. banke	98.50	99.50
4 1/2% prior. Trst-Poreč lok. žel.	99.50	100—
4 1/2% prior. dol. žel.	293.50	295.50
3% juž. žel. kup. 1/1/	100.75	101.75
4 1/2% avst. pos. za žel. p. o.	179—	185—
Srečke.	182—	184—
" " 1860/	257—	260—
" tizske	161—	163—
" zem. kred. I. emisije	296—	306—
" II. ogr. hip. banke	292—	298.50
" srbske à frs. 100— turške	268—	274—
Basilika srečke	90—	94—
Srečke od 1. 1854	128—	129—
" " 1864	21.10	22.10
" " 1864	46—	47—
Inomoske	80—	84.50
Krakovske	78—	82—
Ljubljanske	68—	72—
Avst. rud. kriza	53—	55.50
Ogr. Rudolfove	29—	30—
Salcburške	87—	72—
Dunajske kom.	75—	79.50
Debitice.	506—	516.50
Južne železnice	77.40	78.40
Državne železnice	634.25	635.25
Avtro-ogrsko bančne delnice	1616—	1625—
Avtro. kreditne banke	640—	641—
Ogrske	746—	747—
Zivonske	249—	250—
Premogokop v Mostu (Brux)	607—	613—
Alpinske montan	411.75	412.75
Praske žel. indr. dr.	2002—	2012—
Rima-Murányi	486—	488—
Trbovški prem. družbe	306—	310—
Avtro. orožne tovr. družbe	480—	486—
Češke sladkorne družbe	155—	157—
Valute.	11.33	11.38
C. kr. cekin	19.07	19.09
20 franki	50—	50—
20 marke	50—	53.39
Sovereigns	23.92	24—
Marke	117.32	117.52
Laški bankovci	95.15	95.30
Rublji	253—	254—
Dolarji	4.84	5—

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 7. junija 1904.

Termin.

Fšenica za oktober	50	50	9.29
Rž oktober 1904	50	50	6.92
Koruba julij 1904	50	50	5.39
" avgust	50	50	5.49
" maj 1905	50	50	5.70
Oves oktober	50	50	6.03

Efektiv.

vzdržno.

Meteorologično poročilo.

Vrh nad morjem 806 m. Srednji vrhni višek 788.0 mm.

Junij	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C.	Vetrevoti	Nedelja
6. 9. zv.	736.6	19.2	brezvetr. jasno		
7. 7. zv.	735.3	15.8	sl. svzvod del. oblač.		
2 pop.	733.3	26.5	sl. jizzahod del. oblač.		

Srednja včerajšnja temperatura: 20°C, normale: 16.7°C. Mokrina v 24 urah: 0.0 mm.

Šivilje

se tako sprejmejo 1595—2

Sv. Petra nasip štev. 35.

Išče se

zastopnik

ki bi prodajal na lastni račun dobro idoč predmet za trgovine s parfumerijami, toaleto in perilom.

Ponudbe pod X X na upravnijo Slov. Naroda". 1607

Šivilje

se sprejmejo pri

1610

A. SINGER, Gospodske ulice 4.

Trgovski pomočnik išče gospodično-prodajalko

s kakimi 1000 K premoženja, da bi skupaj otvorila trgovino z mešanim blagom na deželi, v zelo dobrem kraju. Zagotavlja se do 3600 K mesednega prometa. Cisti dobek bi si delil na polovico. 1559—3 Naslov pove uprav. „Slov. Naroda“.

Cinov pesek (Zinnsand)

! najnovejše sredstvo za čiščenje in sniževanje!

očisti vsakršno kuhinjsko posodo in vse kovinske predmete iz bakra, Kaiserjevega cinka (Kayserszinn), dalje kopalne banje itd., da so kakor novi. Presenetljiv uspeh. Slovita priznanja. Ceno, ker se lahko vedno zopet rabi. Prosim, poizkusite.

V Ljubljani naprodaj pri 1603 1

V. Golobu, Mestni trg štev. 10.

Prodajalca mesta oddaja tovarnar Otto Schmidt v Doražnah A 27.

Les za podžiganje

se najcenejše oddaja na cele vozove.

Vprašati je v tovarni Tönnies. 2

V službo se tako sprejmeta dva hlapca

eden za razvažanje piva, eden pa za v trgovino; oba morata biti popolnoma zmožna branja in pisanja. Oni, ki so take službe že opravljali, imajo prednost.

Naslov pove upravnijo Slov. Naroda". 1603—1

1603—1

V slopo!

Zahvaljujoč se za vsestransko prijaznost in gostoljubnost kljucem pri svojem odhodu z Urhniko vsem prijateljem in znancem, posebno pa cjenjenim rodbinam gg. lekarnarja Hočvarja, župana Jelovška in davčnika Nitscha

Rog Vas živi!

Urhnik, 6. junija 1904.

1605 Mr. Ph. E. Ghersetich.

Srečke.

Srečke od 1. 1854

" " 1860/

" tizske

" zem. kred. I. emisije

" II. ogr. hip. banke

" srbske à frs. 100— turške

Basilika srečke

Kreditne

Inomoske

Krakovske

Ljubljanske

Avst. rud. kriza

Ogr. Rudolfove

Salcburške

Dunajske kom.

Debitice.

Južne železnice

Državne železnice

Avtro-ogrsko bančne delnice

Avtro. kreditne banke

Ogrske

Zivonske

Premogokop v Mostu (Brux)

Alpinske montan

Praske žel. indr. dr.

Rima-Murányi

Trbovški prem. družbe

Avtro. orožne tovr. družbe

Češke sladkorne družbe . .